

sterium skulde tage denne Sag op til Drøftelse, vil jeg bede den rent købmandsmæssigt at afveje, hvad der ligger i den ene Haand, og hvad der ligger i den anden Haand. Det vil da vise sig, at i den ene Haand ligger det uvisse, hvorom jeg før talte, at der kan ske et Ovefald under Former, der hidtil aldrig ere sete, men kun hvis baade Ministerium og Kommandant have svigtet det, der er deres mest elementære Pligt. Det er det fjerne; men det sikre, som ligger i den anden Haand, er, at hvis Nyborg mister sin Garnison, bliver den ødelagt, saa bliver den et nyt Ribe, og jeg vil bede de Herrer huske paa det, jeg nævnede før, at der foreligger Bevis for, at den hører til de allerfattigste Købstæder i Landet.

Jeg vil her indskyde en Bemærkning i Anledning af, at et æret Medlem i Fjor i dette høje Ting sagde, at Byen ikke arbejder. Det er ganske urigtigt; Byen har arbejdet meget, den har stræbt efter at vinde frem i Rækken af Byerne, blandt andet ved Udvidelse af sin Havn, og den har anvendt store Summer herpaa, men man kan ikke stride mod de lokale Forhold. Og paa Fyn er Forholdet det, at vi have en stor By liggende midt paa det lille Land med Jernbaner ud til alle Sider, og med en Havn inde i Fyns Centrum, saa den har Betingelser for at skabe sig en langt større Kundekreds end nogen af de smaa Byer. Og med dette at skabe en stor Kundekreds følger, at man paa en Mængde Omraader kan byde Fordele i Retning af Udvalg, som de smaa Byer ikke kunne. Dernæst har Nyborg en næsten sluttet Lænke om sig af Stamhuse, saa at den ikke har Udsigt til i nogen overskuelig Fremtid at faa et Opland som det, mange andre Købstæder kunne glæde sig ved.

Jeg beder altsaa om, at Sagen maa blive overvejet paa ny, ikke alene ud fra militære Betragtninger, men ud fra disse, sammenholdt med andre Betragtninger, saaledes som den civile Befolkning maa anlægge dem. Og jeg henstiller, for at der ikke skal foregribes noget, at man lader være med at binde Kornetskolens, og ikke træffer nogen som helst Foranstaltning, der kan foregribe en saadan Ordning som den, jeg har tilladt mig at foreslaa. Jeg beder om, at det Spørgsmaal, der omhandles i Hærlovens § 234, og som blev omtalt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), nemlig Spørgsmaalet om Befalingsmændenes Uddannelse, maa blive taget op uopholdeligt og ikke udskudt til 1914. Pa-

ragraffen gaar ud paa, at der skal foreligge Forslag om Befalingsmændenes Uddannelse inden Udgangen af 1914, men det forhindrer ikke, at Spørgsmaalet kan tages op uopholdeligt, og kun ad den Vej kan man komme til en Afgørelse med Hensyn til Underofficersskolen. Jeg henstiller sidst og ikke mindst, at den højtærede Minister træffer Foranstaltning til, at Skolen, hvis Resultatet bliver det, at der skal oprettes en Centralskole, da bliver lagt paa Fyn i Odense, skolens Nyborg bliver anvendt som Øvelseslejr. Jeg beder om, at dette Spørgsmaal maa blive taget alvorligt. Det er en Livssag for Nyborg. Hvis Resultatet af den Forsvarsordning, der nu skal træde i Kraft, bliver det, at Nyborg, der har været Garnisonssted i 250 Aar, bliver den næste By, der skal ruineres paa den Sag, anser jeg det for at være en Plet paa Forsvarsordningen.

Jeg skal dernæst vende mig til et Par andre lokale Spørgsmaal. Det første vedrører en Postekspedition i Ullerslev. Den højtærede Indenrigsminister foreslog i Fjor, at Postekspeditionen i Ullerslev skulde ophøjes til Postkontor. Det betyder saa godt som intet med Hensyn til Penge, men det betyder overordentlig meget med Hensyn til Ekspeditionen. Forholdet er nemlig, at medens en Postekspeditør — i dette Tilfælde er det Stationsforstanderen — tidligere kunde faa kyndig Medhjælp — det var i den Periode, hvor man først som Postekspeditør blev statsansat, den Gang kunde man faa udlærte Postfuldmægtige til Hjælp —, er Stillingen nu den, at en Postekspeditør kun ved Generalpostdirektoratets Velvillie kan faa udlært Postelever, det vil sige unge Mennesker paa 15—16 Aar, der have været et Par Maaneder i Lære, Folk, som man i Almindelighed kun beholder et halvt Aars Tid. I Ullerslev skal Stationsforstanderen nu ved Hjælp af saadant et ungt Menneske foretage en Ekspedition, hvor det drejer sig om en maanedlig Ind- og Udbetaling af Postanvisninger paa 50,000 til 60,000 Kr., en daglig Ekspedition med 12 gaaende Landpostbude, hvoraf 8 paa hans egen Station og 4 paa Nabostationen, Ekspedition af en kørende Postroute og endelig Ekspedition af et Jernbanebrevsamlingssted paa et andet Sted, altsammen med 21 Timers Tjeneste, og altsammen sker det under den paa-gældende Jernbanefunktionærs Ansvar. Jeg synes, det er for meget forlangt, at det skal ske under hans Ansvar. Ved denne Sags Bedømmelse maa man huske